

Sygn. akt VIII RC 135/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Pękała

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Preś

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy powództwa małoletniej D. D.

przeciwko S. D.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa rentę alimentacyjną należną małoletniej powódce D. D. od pozwanego S. D. z kwoty po 400 zł miesięcznie orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie wydanym dnia 19 października 2010 r. w sprawie XRC 1301/10 do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. zasądza od pozwanego S. D. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 120 (sto dwadzieścia złotych) z tytułu kosztów sądowych;
4. zasądza od pozwanego S. D. na rzecz małoletniej powódki D. D. kwotę 600 (sześćset) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 135/15

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka D. D., reprezentowana przez matkę A. N., zwróciła się do Sądu z powództwem o podwyższenie alimentów, zasądzonych od pozwanego S. D. wyrokiem z dnia 19 października 2010 r., o sygn. akt X RC 1301/10 z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1.500 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia uprawomocnienia się wyroku.

W uzasadnieniu pozwu wskazała m.in., iż od czasu wydania orzeczenia w przedmiocie alimentów istotnie zwiększyły się usprawiedliwione potrzeby powódki, a kwota przekazywana przez pozwanego nie pokrywa nawet połowy kosztów utrzymania małoletniej. Od września 2014 r. pozwany przekazuje na utrzymanie dziecka po 600 zł miesięcznie, na co dzień nie uczestniczy w jej życiu i nie czyni osobistych starań o jej utrzymanie i wychowanie. Przedstawicielka ustawowa małoletniej łączny miesięczny koszt utrzymania córki oceniła na kwotę 2.500 zł.

W odpowiedzi na pozew S. D. uznał powództwo do kwoty po 600 zł miesięcznie i zwrócił się o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że nie ma możliwości finansowych, aby łożyć na utrzymanie córki po 1.500 zł miesięcznie; jego miesięczny dochód wynosi 1.350 euro, co po przeliczeniu daje ok. 5.400 zł netto. Brak znajomości języka holenderskiego uniemożliwia mu nawiązanie umowy o pracę na czas nieokreślony; obecnie uczęszcza na kurs języka, podnosi swoje kwalifikacje i korzysta ze wsparcia finansowego swoich rodziców. Ponadto pozwany wskazał, iż jego obecna małżonka nie jest w stanie podjąć żadnej pracy, gdyż sprawuje opiekę nad ich 2,5 letnim synem oraz zaprzeczył jakoby nie czynił osobistych starań o utrzymanie i wychowanie córki, co prawda z uwagi na odległość dzielącą miejsce zamieszkania jego i córki ich kontakty odbywają się z mniejszą niż dotychczas częstotliwością, jednakże stara się on zorganizować dziecku czas wolny w okresie wakacji – wyjeżdża z córką na wycieczki i zabiera ją do swojego miejsca zamieszkania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. D., urodzona (...) w S., jest dzieckiem A. N. i S. D..

Niesporne, a nadto:

- odpis skrócony aktu urodzenia, k. 7.

Wyrokiem wydanym w dniu 19 października 2010 r. Sąd Okręgowy w S. rozwiązał przez rozwód związek małżeński A. D. i S. D. bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dzieckiem sąd powierzył obojgu rodzicom. Miejsce pobytu małoletniej Sąd ustalił przy matce. Obowiązkiem ponoszenia kosztów utrzymania D. D. Sąd obciążył oboje rodziców i zasądził od pozwanego alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie wraz z odsetkami ustawowymi w razie płatności którejkolwiek z rat, poczynawszy od uprawomocnienia się wyroku.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego z dnia 19 października 2010 r., o sygn. akt X RC 1301/10, k. 8.

W chwili wydania ww. wyroku przez Sąd Okręgowy:

- A. N. (poprzednio D.), pracowała jako pielęgniarka w Szpitalu (...) w S. i kontynuowała studia magisterskie na Wydziale Nauk o Zdrowiu (...) Akademii Medycznej w S.;
- S. D. pracował w firmie ogólnobudowlanej jako pomocnik hydraulika za wynagrodzeniem 1.400 zł miesięcznie;
- rodzice małoletniej powódki zamieszkiwali w mieszkaniu należącym do rodziców A. N. (poprzednio D.);
- D. D. miała ukończone 9 lat i uczęszczała do III klasy szkoły podstawowej, w ramach zajęć dodatkowych chodziła na kurs nauki tańca.

Dowód:

- przesłuchanie A. N. (poprzednio D.), w aktach sprawy X RC 1301/10, k. 20;
- przesłuchanie S. D., w aktach sprawy X RC 1301/10, k. 21;
- zeznania świadka B. Z., w aktach sprawy X RC 1301/10,

k. 20.

Obecnie A. N. ma ukończone 37 lat, legitymuje się wyższym wykształceniem, pracuje jako pielęgniarka w Szpitalu (...) w S. za wynagrodzeniem 2.185,23 zł brutto miesięcznie. Na swoim utrzymaniu, poza małoletnią powódką, ma córkę w wieku 2 lat. W związku narodzinami dziecka okresie od 25 sierpnia 2015 r. do 24 sierpnia 2017 r. będzie przebywała na urlopie wychowawczym. W tym czasie nie będzie otrzymywała wynagrodzenia; aktualnie pobiera zasiłek rodzinny na dwoje dzieci w łącznej wysokości 207 zł miesięcznie oraz dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w wysokości po 400 zł miesięcznie.

W roku 2014 matka małoletniej powódki osiągnęła dochód w łącznej wysokości 28.365,53 zł, co daje 2.363,79 zł miesięcznie.

Małżonek A. N. poszukuje zatrudnienia, z zawodu jest blacharzem samochodowym, aktualnie utrzymuje się z oszczędności zgromadzonych w trakcie wykonywania pracy we Francji.

Dowód:

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. N., k. 306 – 307;
- zeznanie podatkowe, k. 25 – 31;
- zaświadczenie, k. 34, 211;
- decyzja, k. 302 - 305.

S. D. ma ukończone 40 lat, zamieszkuje wraz z małżonką, synem i rodzicami żony w Holandii, w mieszkaniu należącym do teściów. Z tego tytułu przekazuje rodzicom małżonki na poczet utrzymania mieszkania po 500 euro miesięcznie. Kwota ta pokrywa wydatki związane z opłatą za czynsz (który wynosi łącznie 832,46 euro miesięcznie) prąd, gaz, zużycie wody, wywóz nieczystości oraz Internet). Ww. spona pożyczki zaciągnięte w banku na łączną kwotę 10.000 zł; miesięczna rata spłat pożyczek wynosi 275, 23 zł.

Pozwany zatrudniony jest przez agencję pracy tymczasowej w charakterze pracownika działu logistyki za wynagrodzeniem 1350 euro miesięcznie. Ww. uczy się języka holenderskiego oraz stara się podnosić swoje kwalifikacje.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego S. D., k. 280;
- zeznania świadka M. D., k. 285;
- certyfikat, k. 32 – 33;
- oświadczenie, k. 62;
- potwierdzenie dokonania przelewu wraz z tłumaczeniem na język polski, k. 63 – 88, 186 – 196;
- umowa pożyczki, k. 124 – 130, 132 – 140;
- harmonogram spłat rat pożyczki, k. 131, 141;
- umowa o pracę tymczasową, k. 142 – 165;

- informacja wraz z tłumaczeniem na język polski, k. 183.

S. D. w roku 2014 osiągnął dochód w łącznej wysokości 69.262,37 zł, co daje 5.771,86 zł miesięcznie. Małżonka pozwanego M. D. uzyskała w roku 2014 dochód w łącznej wysokości 16.562,34 zł.

Dowód:

- zeznanie podatkowe, k. 101 – 123.

Pozwany poza powódką ma na utrzymaniu małoletniego syna w wieku 3 lat. Tytułem utrzymania gospodarstwa domowego (poza kwotą 500 euro przekazywaną rodzicom małżonki) S. D. uiszcza następujące kwoty: 700 euro rocznie tytułem składki na ubezpieczenie zdrowotne swoje i małżonki (co daje 58,33 euro miesięcznie); tytułem składki na ubezpieczenie samochodu 45,41 euro miesięcznie; tytułem podatku drogowego 187 euro rocznie (ok. 16 euro miesięcznie).

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego S. D., k. 280;

- zeznania świadka M. D., k. 285;

- odpis skrócony aktu urodzenia, k. 89;

- informacja wraz z tłumaczeniem na język polski, k. 90 – 100, k. 177 – 182, 184 – 185.

Począwszy od października 2014 r. S. D. na utrzymanie córki dobrowolnie przekazuje po 600 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego S. D., k. 280;

- oświadczenie, k. 9.

Małoletnia D. D. ma ukończone 14 lat, zamieszkuje wraz z matką jej mężem i bratem w wynajmowanym mieszkaniu. Opłata za najem i czynsz w wynajmowanym lokalu wynosi łącznie 2.121 zł miesięcznie.

Z uwagi na postępujące skrzywienie kręgosłupa małoletnia pozostaje pod opieką ortopedy i uczęszcza na rehabilitację. Jednorazowy koszt wizyty u fizjoterapeuty to kwota 60 – 70 zł. Powódka uczęszcza także do ortodonty, koszt jednej wizyty to kwota 100 zł.

Usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniej opiewają na kwotę ok. 1.300 zł miesięcznie i w szczególności przedstawiają się następująco:

530 tytułem udziału przypadającego na małoletnią w kosztach związanych

z utrzymaniem mieszkania (tj. ¼ udziału w opłacie za wynajmem mieszkania, czynsz, opłacie za energię elektryczną, telewizję, Internet); 400 zł tytułem kosztów zakupu żywności; 100 zł tytułem kosztów zakupu odzieży, obuwia, bielizny; 100 zł (tj. 1.200 zł rocznie) tytułem kosztów zakupu podręczników i przyborów szkolnych oraz tytułem kosztów związanych z opłaceniem udziału w wyjściach klasowych, wycieczkach szkolnych i obozach; ok. 25 zł miesięcznie tytułem opłaty za mleko w szkole; 60 zł miesięcznie tytułem opłaty za zajęcia na basenie.

Dowód:

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. N., k. 306 – 307;

- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 10 – 15, 17 – 18;
- faktura Vat, k. 19, 23;
- kopie paragonów, k. 20 – 21;
- plan leczenia ortodontycznego, k. 22;
- skierowanie, k. 24;
- zaświadczenie, k. 205 – 206;
- karta zdrowia dziecka, k. 207 – 208;
- paragony, k. 209;
- dowód wpłaty, k. 16, 210.

Pozwany stara się regularnie kontaktować z córką telefonicznie, z uwagi na odległość dzielącą miejsce zamieszkania powódki i pozwanego osobiste spotkania odbywają się raz w roku. W tym czasie pozwany przyjeżdża po córkę do Polski, zabiera ją do swojego miejsca zamieszkania, stara się aktywnie zorganizować dziecku czas wolny.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego S. D., k. 280;
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. N., k. 306 – 307;
- wydruk wiadomości SMS, k. 212 – 216.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniej D. D. o podwyższenie alimentów okazało się częściowo zasadne.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy X RC 1301/10, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do ich wiarygodności. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a tym samym nie stanowiły podstawy powyższych ustaleń faktycznych. Żadna ze stron niniejszego postępowania nie przedstawiła dowodów, które by podważały wiarygodność, czy autentyczność dowodów z dokumentów przedstawionych przez drugą stronę niniejszego postępowania.

Ponadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły częściowo zeznania pozwanego S. D. oraz przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. N.. Zeznania ww. osób zostały uznane przez niniejszy Sąd za wiarygodne w zakresie poczynionych powyżej ustaleń faktycznych i w konsekwencji w pozostałym zakresie, tj. który pozostawał w sprzeczności z ww. ustaleniami faktycznymi, zostały uznane przez niniejszy Sąd za niewiarygodne.

W szczególności w odniesieniu do zeznań A. N. należy wskazać, iż Sąd uznał, że usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki kształtują się na poziomie wskazanym w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia, a nie - jak wskazywała matka małoletniej powódki - na poziomie ok. 2.500 zł miesięcznie. Odmienne wnioski wynikały bowiem m.in. z dokumentów zgromadzonych w sprawie. Ustalając wysokość wydatków związanych z utrzymaniem powódki Sąd miał na uwadze nie tylko zeznania jej matki i dokumenty w postaci paragonów i faktur,

ale posiłkował się także zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego. Naturalnym jest bowiem to, iż potrzeby dziecka w zakresie zakupu żywności, odzieży czy środków czystości są nierozdzielnie związane z jego egzystencją i dla ich wykazania nie jest konieczne przedłożenie dokumentów obejmujących całokształt danych wydatków. Niemniej jednak w sytuacji, gdy rodzic wskazuje na wysokość danych wydatków, która przekracza miarę znajdującą odzwierciedlenie w powołanych zasadach doświadczenia zawodowego i życiowego, to zachodzi konieczność wykazania tej okoliczności chociażby dokumentami, a w niniejszej sprawie A. N. nie zdołała wykazać, że miesięczny koszt utrzymania córki opiewa na kwotę 2.500 zł. Ww. nie naprowadziła bowiem takich dowodów, które by w całości potwierdzały jej twierdzenia w tym zakresie.

Zeznania pozwanego S. D. zostały uznane za niewiarygodne

w tej części, w której pozwany wskazywał, iż nie może partycypować w kosztach utrzymania córki na poziomie wyższym aniżeli po 600 zł miesięcznie, albowiem – co zostanie szerzej przedstawione w dalszej części rozważań – jego możliwości zarobkowe pozwalają mu na uiszczanie świadczenia alimentacyjnego na rzecz córki w kwocie po 700 zł miesięcznie.

Powództwo małoletniej D. D. o podwyższenie alimentów zostało oparte o art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie, zwiększenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych (Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2. wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, s. 1123).

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że potrzeby uprawnionej małoletniej D. D. uległy zwiększeniu w takim stopniu, iż wymagana była zmiana wysokości alimentów należnych na jego rzecz na mocy wyroku rozwodowego.

W szczególności należy wskazać, iż małoletnia powódka od ostatniego orzekania o alimentach z okresu pobierania nauki w szkole podstawowej weszła w okres pobierania nauki w gimnazjum. Powyższe wiąże się m.in. z koniecznością zakupu większej ilości podręczników i pomocy naukowych, oraz opłatami za wyjścia i wycieczki szkolne, pojawiło się także wyższe zapotrzebowanie małoletniej na żywność oraz odzież, bowiem małoletnia weszła w okres intensywnego wzrostu i dojrzewania, co generuje choćby konieczność częstszej wymiany odzieży. Ustalając co wchodzi w skład usprawiedliwionych miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej powódki Sąd wziął pod uwagę, iż ww. z uwagi na skrzywienie kręgosłupa pozostaje pod opieką ortopedy i uczęszcza na rehabilitację (gimnastykę, masaże), a także to, że małoletnia rozpoczęła leczenie ortodontyczne. W oparciu o przedłożone dokumenty – zaświadczenia, paragony oraz faktury, a także korespondujące z tymi dokumentami zeznania A. N. Sąd ustalił miesięczny koszt leczenia małoletniej na poziomie 100 zł. Na przedmiotową kwotę Sąd zaliczył nie tylko koszt prywatnych wizyt u specjalistów ale także koszt uczęszczania przez małoletnią na rehabilitację – gimnastykę oraz masaże. Sąd nie mógł uwzględnić wykazywanej przez A. N. kwoty na zakup aparatu ortodontycznego dla dziecka, gdyż matka małoletniej podała, iż dopiero planuje jego zakup. Dodatkowo należy wskazać, że takie pojedyncze wydatki nie podlegają zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego, ten dotyczy bowiem jedynie wydatków ponoszonych cyklicznie. Takie jednorazowe wydatki mogą podlegać alimentacji jedynie w ramach incydentalnie zasądzanych kwot, przeznaczanych na konkretne cele.

Podobnie - w oparciu o przedłożone przez matkę dokumenty - Sąd ustalił średnie miesięczne koszty związane z opłatami za szkołę małoletniej oraz zakup odzieży obuwia i bielizny. Uwzględniając jednocześnie okoliczność, że rodzice są zobowiązani do zapewnienia dziecku miejsca do zamieszkania, to Sąd w skład miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej zaliczył kwotę 530 zł tytułem udziału przypadającego na małoletnią w kosztach związanych z

utrzymaniem mieszkania. Małoletnia zamieszkuje z rodziną w wynajmowanym lokalu. W świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, ustalenie udziału przypadającego na małoletnią w kosztach utrzymania mieszkania na powyższym poziomie nie jest wygórowane. Innymi słowy, niezależnie gdzie małoletnia by zamieszkiwała, to rodzice musieliby ponosić koszty utrzymania danego lokalu, a przy cenach najmu i opłat eksploatacyjnych obowiązujących na lokalnym rynku powołana kwota 530 zł nie jawi się jako wygórowana. Ponadto koszty związane z opłatą za najem, czynsz i media

w mieszkaniu zostały przez matkę małoletniej szczegółowo udokumentowane. Koszt związany z zakupem żywności dla dziecka Sąd ustalił kierując się zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego, gdyż matka małoletniej nie wykazała tych kosztów żadnymi dowodami.

W ocenie Sądu, wszystkie wydatki wyszczególnione w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia, jako koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki

i we wskazanej tam wysokości, są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkami, które powinny być pokrywane w pierwszej kolejności przez rodziców dziecka. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż przedmiotowe wydatki (oraz ich wysokość) – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego

i zawodowego – są adekwatne do potrzeb małoletniej przy uwzględnieniu jej wieku, dotychczasowego poziomu życia, możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców dziecka, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, społecznych dziecka, potrzeby stymulowania jego rozwoju, a także przy uwzględnieniu cen dóbr i usług jakie wiążą się z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb. W konsekwencji, wysokość przedmiotowych wydatków nie może być poczytana za zbyt wygórowaną. Pozwany nie kwestionował struktury wydatków wykazywanych przez matkę dziecka.

Kolejno należy wskazać, iż od czasu wydania wyroku w postępowaniu o sygn. akt X RC 1301/10 istotnie zmieniła się sytuacja osobista i majątkowa pozwanego.

W chwili wydania wyroku rozwodowego zamieszkiwał on w mieszkaniu rodziców A. N. i pracował jako pomocnik hydraulika za wynagrodzeniem 1.400 zł miesięcznie. Po wydaniu ww. wyroku przeprowadził się na stałe do Holandii i założył rodzinę, aktualnie jest pracownikiem działu logistyki jednej z holenderskich firm i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.350 euro miesięcznie, co w przeliczeniu na walutę polską daje niespełna 6.000 zł miesięcznie. Nie mniej jednak wzrosły także koszty utrzymania samego pozwanego, oczywistym jest bowiem, iż inne są koszty utrzymania osoby zamieszkującej na stałe na terenie Polski i inne osoby mieszkającej stałe w Holandii. Dodatkowo pozwanemu urodził się syn, a zatem na jego utrzymaniu pozostaje już nie jedna, a dwie osoby.

W oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że aktualne możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniej powódki kwotą po 700 zł miesięcznie. S. D. mimo, iż aktualnie nie posiada umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, to uzyskuje stały dochód na podstawie umowy o pracę tymczasową. Ww. otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1.350 euro miesięczne,

co w przeliczeniu daje ok. 5.940 zł (przyjmując, że 1 euro = ok. 4,40 zł). Pozwany uczy się języka holenderskiego, podwyższa swoje kwalifikacje i nic nie świadczy o tym, aby miał pracę utracić, a wręcz przeciwnie można przewidywać, iż w związku z nauką języka i podnoszeniem kwalifikacji w niedalekiej przyszłości otrzyma umowę o pracę na czas nieokreślony i w konsekwencji będzie uzyskiwał zarobki wyższe niż uzyskuje obecnie. Ustalając wysokość świadczenia, Sąd miał na względzie fakt, że pozwany regularnie płacił zasądzone alimenty oraz że zgodził się na ich podwyższenie do kwoty po 600 zł miesięcznie. Oprócz tych świadczeń ponosi także wydatki związane

z utrzymaniem córki w czasie, gdy przebywa ona - raz w roku - w miejscu jego zamieszkania (koszt przejazdu między miejscem zamieszkania dziecka, a swoim, koszt zakupu żywności, organizacji czasu wolnego), ponadto jak ustalono pozwany przekazuje także córce kieszonkowe oraz zakupuje drobne prezenty.

Miesięczny koszt utrzymania gospodarstwa domowego pozwanego wynosi

ok. 620 euro, przy czym powyższa kwota nie obejmuje wydatków związanych

z zakupem żywności, ubrań i środków czystości dla jego członków. Kwota alimentów po 700 zł miesięcznie stanowi ok. 160 euro, a zatem po odjęciu kwoty zasądzonych alimentów, kosztów utrzymania mieszkania oraz stałych kosztów związanych m.in.

z opłatami za ubezpieczenie, podatkami czy utrzymaniem samochodu pozwanemu na zaspokojenie potrzeb swoich i rodziny wciąż pozostanie kwota 570 euro. Uwzględniając powyższe okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, iż brak jest podstaw do uznania, że kwota 700 zł miesięcznie tytułem alimentów przekracza możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że rodzina pozwanego może korzystać i korzysta z pomocy finansowej rodziców M. D., a także to, że małżonka pozwanego z nie świadczy pracy jedynie z własnego wyboru, gdyż pragnie zajmować się wychowaniem małoletniego syna, natomiast nic nie stoi na przeszkodzie, aby ww. skorzystała z usług placówki przedszkolnej i w tym czasie podjęła pracę, choćby w niepełnym wymiarze czasu pracy i zasiłała w ten sposób budżet rodziny.

Reasumując dotychczasowe rozważania należy powtórnie wskazać, iż postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletniej powódki D. D. opiewają na kwotę ok. 1.300 zł miesięcznie i w takim zakresie winny być pokrywane przez osoby zobowiązane do alimentacji dziecka w pierwszej kolejności, tj. przez rodziców dziecka.

Kolejno należy wskazać, iż zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Przekładając powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy nie można tracić z pola widzenia okoliczności, iż małoletnia powódka ma już 15 lat, a więc konieczność oraz możliwość osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie jest już w pewnym zakresie ograniczona. Niemniej, to matka dziecka sprawuje nad nią pieczę po zajęciach szkolnych – podczas pobytu w domu, a pozwany praktycznie nie sprawuje osobistej pieczy nad dzieckiem z uwagi na jego sporadyczne kontakty z córką. Powyższa okoliczność również przesądza o tym, że pozwany winien w wyższym zakresie aniżeli dotychczas ustalony uczestniczyć w kosztach utrzymania małoletniej.

Z uwagi na to, iż powódka domagała się podwyższenia alimentów od dnia uprawomocnienia się wyroku, to od tej daty Sąd w punkcie 1 sentencji wyroku podwyższył rentę alimentacyjną należną małoletniej z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie, a w zakresie przewyższającym kwotę 700 zł miesięcznie powództwo oddalił, o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku.

Kolejno należy wskazać, iż małoletnia powódka była z mocy ustawy zwolniona od kosztów sądowych, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych

Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z uwagi na to, iż podwyższono alimenty z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie, tj. o 300 zł miesięcznie, to należało uznać, iż nieuiszczone koszty sądowe (stricte opłata od pozwu) opiewają w niniejszej sprawie na kwotę 180 zł. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu (300 zł x 12 miesięcy x 5 %). Biorąc pod uwagę fakt, że pozwany dotychczas łożył na córkę zasądzone alimenty, przy zastosowaniu art. 102 k.p.c. Sąd w 1/3 zwolnił pozwanego od kosztów sądowych i orzekł jak w punkcie 3 wyroku.

O kosztach procesu należnych od pozwanego na rzecz małoletniego powoda orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz zgodnie z § 6 pkt 3 w zw. z § 6a pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Stosownie do treści art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stosownie do treści art. 99 k.p.c., stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego oraz Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. Zgodnie z § 6 pkt 3 w zw. z § 6a pkt 11 ww. rozporządzenia stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego o alimenty 600 zł (przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu opiewającej na kwotę 3.600 zł).

Uwzględniając całokształt powyższych ustaleń orzeczono, jak w punkcie 4 wyroku.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie 5 wyroku.